

gerombudsmand og Forbrugerklagenævnet udtalte s. 25, at »de bøder, der hidtil har været anvendt efter konkurrenceloven, har i mange tilfælde været for små, og det må derfor skønnes påkrævet, at der foretages en betydelig skærpelse«. Kommissionen foreslog derfor følgende bestemmelse medtaget i markedsføringsloven: »Ved fastsættelsen af bøder i henhold til denne lov kan der tages hensyn til den fortjeneste, der må antages at være indvundet eller tilsigtet ved overtrædelse«. Kommissionen fandt en sådan bestemmelse »rimelig, navnlig fordi den gældende retspraksis med beskedne bødestørrelser ofte har forekommet urimelig lempelig over for virksomheder, der gentagne gange overtræder loven«.

Bestemmelsen medtoges ikke i lovforslaget, hvori anførtes, jf. FT 1973-74 (2. saml.): A 1165 f, at »det er en selvfølge, at dette moment indgår i domstolenes overvejelser, og den ønskede skærpelse af hidtidig praksis vil søges opnået gennem en cirkulæreskrivelse fra Rigsadvokaten til anklagemyndigheden«.

Rigsadvokaten har udsendt meddelelse (1975 nr. 7) om, at ønsket om skærpelse har skullet tages i betragtning ved anklagemyndighedens bødepåstand, og Højesteret har i sagen UfR 1977 s. 831 udtrykkeligt tiltrådt anklagemyndighedens generelle synspunkter om strafudmåling. Forbrugerombudsmanden har siden 1991 fulgt dette op ved efter aftale med Rigsadvokaten, at anlægge et antal prøvesager, hvor bødepåstanden gøres til genstand for særskilt be-

handling. Ved udvælgelsen af prøvesager lægges vægt på, at der er tale om grove eller gentagne overtrædelser. Sø- og Handelsretten har afsagt dom i én sag vedrørende en gentagen overtrædelse, og har her fulgt den nedlagte skærpede bødepåstand. Udover disse bestræbelser, forudsættes det – også som modstykke til udrensningen blandt de strafsanktionerede bestemmelser og fremhævelsen af forhandlingsprincippet blandt andet ved bestemmelsen om Forbrugerombudsmandens adgang til at begære straffølging i § 14, stk. 2, -, at bevidst, grov eller gentagen overtrædelse af loven, tilsidesættelse af et forbud, påbud eller et i henhold til § 11, stk. 2, meddelt påbud, straffes med så klækkelige bøder, at disses størrelse har en sådan præventiv effekt, at sådanne overtrædelser ikke vil forekomme.

Den gældende lovs § 19, stk. 5, 3. og 4. pkt. overføres ikke. Dette er en følge af den ved lov nr. 385 af 20. maj 1992 gennemførte ændring af anklagemyndighedens struktur, hvorefter det fra den 1. oktober 1992 vil være den konkrete strafpåstand, som afgør, efter hvilke regler sager skal behandles samt hvilke retsmidler, der kan bringes i anvendelse. Retsplejelovens kap. 73 om ransagning sonderer dog fortsat mellem politisager og statsadvokatsager. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, hvorefter den hidtidige praksis vedrørende ransagning i forbindelse med sager om overtrædelser af § 6 kan fortsættes.